

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 48.

Sjette Session.

49de Møde.

Tirsdagen den 6te Martz.

(Forts.)

Weinert (forts.): Hvad er nu Værdien af disse Bygninger, der ere assurerede for 44 Millioner Rd., hvad er deres Værdi i Handel og Wandel? At sige det ganske bestemt er en reen Umulighed, at sige det til nærmestessvilt dertilmod meget let. Naar man efterseer de Efterretninger, man har for den senere Tid om de Pittser, der ere betalte underhaanden eller ved Auctioner, vil man see, at meget faa Bygninger ere folgte betydeligt under Assurance-summen, kun faa derunder, mange ere folgte Noget over Assurance-summen, og ikke ganske faa betydeligt over den. Altsaa slutter jeg deraf med Grund, at alle disse Bygninger ere idetmindste Assurance-summen værd. Vil man spørge, hvad Leien er, naar den er Bygningens sande Værd, mener jeg, at man faaer den ud ved at tage 4 pCt. som Rente af Værdien og dertil lægge Skatterne og Reparationerne; jeg har ansat Skatterne til $1\frac{1}{4}$ pCt. og Reparationerne til $\frac{3}{4}$ pCt., derved faaer man altsaa Leien ud; 6 pCt. maa Gieren have, naar han skal være skadesløs; paa den Maade svare de 44 Millioner til en Leie af 2,640,000 Rd. Derved er jeg ikke bleven staaende; isald man vil lægge Skatten paa Huusleien, vil det være billigt, at man foruden at eftergive den for de aldeles fattige ogsaa eftergiver den for dem, som paa Grund af deres Næringsvei maae leie en større og kostbarere Leilighed, end de ellers vilde have Raad til. Det er Noget, som er meget almindeligt, og derfor har jeg fradraget

$\frac{1}{4}$ af hele dette Beløb, altsaa 660,000 Rd. fra de 2,640,000 Rd.; hvad der bliver tilbage som Nettoindtægt, om jeg saaledes tør udtale mig, bliver 1,980,000 Rd., deraf er 1 pCt. 19,800 Rd. eller saaner 20,000 Rd. Saaledes vilde jeg altsaa kunne erholde en Hjælpestat af 20,000 Rd. ved at lægge 1 pCt. paa Leien, og den vilde alle Leiere have at tilsvare, men; da det maaskee turde være urigtigt, jeg antager det i det mindste, om Alle betalte eens, da ved Skatter af den Natur den større Gyne til at betale ogsaa maa foranledige, at den, der har denne, giver et større Bidrag, vil en vorende Scala ikke være upassende, og efter den Scala, her foreligger i Betænkningen, ville disse 20,000 Rd. være til 30,000 Rd., og først ved et Skattebeløb af henved 100,000 Rd. vilde den mindre Fornuende faae at tilsvare 3 pCt. af sin Huusleie. Det forekommer mig at være en meget antagelig Maade, og heller ikke troer jeg, man vil kunne sige, at de Rige derved kom til at gaae Ram forbi, thi det, de vilde komme til at betale i Henhold til den stigende Scala, er langt fra ubetydeligt, ja, det er i mine Tanker endog saa betydeligt, at det maaskee kunde være rigtigt, ligesom man lod Scalaen være til en vis Størrelse opad, atter senere at lade den dale. Der er to Ting, som jeg hader: for det Første, at paalægge Den Skat, som ingen Skat kan svare, og dernæst ved altfor høie Satter at overbebyrde Den, som kan svare en høj Skat; men det er ogsaa det, der i Reglen straffer sig selv.

Efter hvad jeg her har tilladt mig at yttre, vil man kunne indsee, at det kun er ugjerne, jeg har forladt min Plan; jeg indseer, og det har jeg allerede yttrret i Betænkningen, at den har sine Mangler, men jeg troer dog, den er